

Program „Przedszkolak w świecie literatury”

Opracowała : Joanna Rybkowska

Wstęp :

Literatura w procesie wychowawczo-dydaktycznym w wieku przedszkolnym

**„Przez odpowiednią literaturę dla dzieci kształtuje się smak
przyszłego czytelnika.” J.Brzechwa**

Literatura dla dzieci w wieku przedszkolnym jest rodzajem sztuki przekazywanej małym odbiorcom przede wszystkim za pośrednictwem rodziców i nauczycieli. Przedszkole stwarza swoim wychowankom różnorodne możliwości obcowania z literaturą piękną. W wieku przedszkolnym kształtują się zaczątki osobowości dziecka, dlatego też ważnym zadaniem nauczycieli przedszkola jest odpowiedni dobór książek, które posiadałyby bogaty zasób treści o charakterze wychowawczym. Bohater literacki swoim postępowaniem i postawą powinien uczyć dzieci jak żyć, głównie przez preferowanie cennych wartości moralno – wychowawczych. Potrzeba kontaktu z książką nie powstaje u dziecka spontanicznie, stąd musi ją wzbudzić rodzic lub nauczyciel w procesie wychowania. Dlatego jednym z zadań przedszkola jest m.in. rozbudzenie zainteresowań książką. Książka jest również źródłem wiedzy o otaczającym świecie, o człowieku i nurtujących go problemach, o kulturze, tradycjach społeczeństwa i własnego narodu oraz kulturze innych narodów. Książka rozszerza zakres słownictwa dziecka, ale przede wszystkim powinna dostarczać małemu odbiorcy wzruszeń, różnorodnych przeżyć związanych z jej zawartością treściową oraz z właściwościami tekstu literackiego tzn. jego wartościami artystycznymi, estetycznymi.

Zadania jakie pełni literatura w życiu dziecka:

- poszerzanie możliwości poznania świata
- kształtowanie wrażliwości estetycznej
- wzbogacenie zasobu wiadomości, które dziecko zdobyło w toku obserwacji otaczającego je środowiska, świata przyrody i społeczeństwa
- wyzwalanie ekspresji słownej, plastycznej i innej
- dostarczanie wzorów pięknej mowy ojczystej
- wzbogacenie zasobu pojęć i słów
- kształcenie mowy i wymowy
- rozwijanie inwencji twórczej
- aktywizowanie myślenia, uczenie wyciąganie wniosków i morału, ćwiczenie pamięci i uwagi
- inspirowanie zabaw w teatr, inscenizowanie utworów

Formy wykorzystania tekstu literackiego w przedszkolu:

- nauka wierszy, piosenek i tekstów organizujących ruch dziecka,
- zapoznanie ze zjawiskami społecznymi, przyrodniczymi poprzez literaturę,
- zajęcia manualne oparte o tekst literacki (rysowanie, malowanie, lepienie, itp.),
- wdrażanie poprzez literaturę nawyków higienicznych i form grzecznościowych,
- zabawy logopedyczne i inscenizowane oparte o tekst literacki,
- zabawy czytelnicze (konkursy, rebusy, krzyżówki, itp.).
- opowiadanie i czytanie wybranych utworów, posługiwanie się środkami żywego słowa, doskonalenie umiejętności uważnego słuchania tekstu dla wywołania właściwego nastroju;
- rozmowa z dziećmi na temat treści poznanego utworu, zachęcanie dzieci do oceny bohaterów, określania miejsca akcji, zwracanie uwagi na jego wymowę moralną;
- czytanie i wygłaszanie wierszy oraz uczenie ich dzieci;
- inicjowanie poprzez kontakt z książką różnych form działania i ekspresji dzieci
- inicjowanie inscenizowania utworów literackich, zabawa w teatr;
- zachęcanie dzieci do oglądania ilustracji w książkach i czasopismach dziecięcych, ze szczególnym zwróceniem uwagi na ich związek z tekstem literackim
- regularne odwiedzanie biblioteki miejskiej i rozmowy z jej pracownikami;

Rola przedszkola w rozwoju mowy okazuje się wiodąca, ponieważ:

- Nauczyciele przedszkoli systematycznie rozwijają zdolności komunikacyjne u dzieci.
- Ułatwiony jest dostęp do specjalistów (nauczyciele przedszkoli zwykle posiadają dodatkowe kwalifikacje w zakresie terapii);
- godziny, w których przebywa dziecko w przedszkolu to czas najlepszy dla przyswajania nowych wiadomości i umiejętności;
- istnieje możliwość korygowania nieprawidłowych wzorów gryzienia, żucia i połykania podczas posiłków podawanych w przedszkolu; Właściwe nawyki na pewno poprawią stronę artykulacyjną mowy dzieci;
- posiłki podawane dzieciom są dobierane specjalnie dla dzieci zarówno pod względem odżywczym jak i pod względem konsystencji. (bywa, że w domu karmi się dzieci w nieodpowiedni sposób, np. podając 4-latkowi mleko z butelki, co pogłębia zarówno wadę zgryzu, jak również wadę wymowy);
- zajęcia prowadzone są systematycznie wszechstronnie oddziaływujące na dziecko;
- dostarczane są prawidłowe wzorce mowy przez profesjonalnie przygotowanych do pracy pedagogów;
- pozytywnie wpływa na rozwój towarzystwo innych dzieci i współdziałanie w zabawach tematycznych;
- systematycznie prowadzone są ćwiczenia umuzykalniające połączone z ruchem, które nie nudzą dzieci i wyrabiają właściwy sposób oddychania;
- systematycznie stwarzana jest dzieciom okazja do wspólnych zabaw: oddechowych, artykulacyjnych, dźwiękonaśladowczych. Zabawy te dostarczają dzieciom wiele radości i mają ogromne znaczenie dla ich mowy.

Cele programu:

1. Rozwijanie wrażliwości dzieci na żywe słowo i tekst.
2. Wyzwalanie aktywności ruchowej i pantomimicznej dzieci.
3. Rozwijanie kreatywności i swobodnej ekspresji artystycznej.
4. Rozwijanie emocjonalnego stosunku do literatury oraz zainteresowań i wrażliwości.

Cele szczegółowe programu

Dziecko:

- * odczuwa potrzebę częstego kontaktu z książką, teatrem, sztuką;
- * doznaje wielu przyjemnych wrażeń poprzez aktywne uczestnictwo w zabawach z tekstem;
- * nabywa wzorów pięknej polskiej mowy poprzez kontakt z utworami literatury dziecięcej;
- * nabiera motywacji do czytania podczas zabaw z pismem;
- * podejmuje próby globalnego czytania wyrazów i krótkich tekstów;
- * posiada intelektualny i emocjonalny stosunek do książki, jako źródła wiedzy i przeżyć;
- * samodzielnie korzysta z biblioteczki przedszkolnej i zna zasady kulturalnego obchodzenia się z książką;
- * potrafi wypowiedzieć się na temat poznanych utworów i ekspresyjnie wyrazić ich treść.
- * odkrywa własne możliwości i uzdolnienia artystyczne
- * potrafi słuchać, patrzeć, tworzyć i wyrażać własne przeżycia
- * kształci i wzbogaca własną pomysłowość, wyobraźnię oraz inwencję twórczą, w różnych formach aktywności
- * rozwija własny potencjał pozytywnych wartości

- * potrafi współdziałać w zespole
- * odczuwa radość i satysfakcję z pozytywnych efektów własnych działań
- * pozna tajniki pracy aktora, reżysera, scenografa
- * rozwinięte zainteresowanie teatrem i sztuką aktorską
- * wyzwali motywację do pokonywania trudności w kontaktach z ludźmi.

Metody pracy:

- Podające (informujące, oparte na słowie) – opowiadanie, wyjaśnianie, opis.
- Problemowe (oparte na samodzielnym dochodzeniu do wiedzy) – dyskusja, burza mózgów, metoda sytuacyjna.
- Ekspozujące (oparte na obserwacji) – inscenizacje, dramy, impresje ruchowe i muzyczne, ekspozowanie prac dzieci.
- Praktyczne (działanie)

Środki dydaktyczne:

Do prawidłowej realizacji przedstawionego programu przydatne będą następujące środki dydaktyczne:

- baśnie, bajki, opowiadania, wiersze
- różnorodne rekwizyty i ekspozaty
- pacynki, marionetki, kukielki, maski, stroje do przebierania się
- rysunki, ilustracje, historyjki obrazkowe
- różnorodne materiały i narzędzia do działalności plastycznej
- instrumenty perkusyjne
- magnetofon, kasety, płyty z muzyką relaksacyjną i ilustracyjną

WYBRANE HASŁA PROGRAMOWE:

Opracowany program: opiera się na wytycznych programu " ABC – program wychowania przedszkolnego XXI wieku." DKW – 4013 – 1/00.

1. Obszar edukacji społeczno – moralnej:

Wzbudzanie uczucia sympatii dla dobrych ludzi i ich uczynków.
Dowiadwanie się, co to jest dobry uczynek.

- Słuchanie bajek, opowiadań, gdzie wyeksponowana jest miłość, dobroć, prawda.
- Słuchanie utworów literackich o wymowie moralnej – wiązanie sprawiedliwości i dobrych uczynków z pięknem.
- Dostrzeganie zdarzeń rzeczywistych i fantazji w utworach literackich. Dochodzenie do rozróżniania prawdy i fałszu.
- Rozróżnianie prawdy, fałszu, fantazji i żartu w utworach literackich i sytuacjach życia codziennego. Rozumienie konsekwencji kłamstwa dla siebie i dla innych. Potępienie kłamstwa.
- Słuchanie utworów literackich, które zawierają dylemat moralny. Nabywanie umiejętności poświęcania własnych korzyści dla dobra innych.

○

2. Obszar edukacji zdrowotnej.

- Dbanie o własne zmysły i higienę układu nerwowego:
 - próby wyrażania emocji w sposób niewerbalny poprzez plastykę, muzykę czy literaturę.

3. Obszar edukacji w zakresie mowy i myślenia.

- Doskonalenie mowy powiązanej w czasie wypowiedzania się na różne tematy związane z przeżyciami, zdarzeniami, zjawiskami, treściami literatury dziecięcej.
- Nabywanie przekonania, że umiem się wypowiadać, jestem słuchany i akceptowany przez innych oraz sam potrafię także słuchać. Zdawanie sobie sprawy z faktu, że jesteśmy odpowiedzialni za treść tego, co mówimy.
- Doskonalenie mowy komunikatywnej i uczenie się dyskusowania , wymiany zdań, argumentowania swoich wypowiedzi na miarę możliwości własnego wieku z umiejętnością uważnego słuchania partnera.

- Rysowanie książeczek ilustrujących treść poznanych utworów literackich.
- Poznawanie różnorodnych utworów o wartościach wychowawczych, poznawczych, kształcących oraz zawierających elementy fantazji i humoru.
- Poznawanie dłuższych utworów literackich, fragmentami w ciągu 2 – 3 kolejnych dni.
- Poznawanie autorów literatury polskiej i obcej (w tym legend) – znajomość imienia, nazwiska i tytułu utworu.
- Charakteryzowanie postaci i zdarzeń w poznawanych utworach literackich z użyciem określeń bliskoznacznych.
- Analiza treści utworów – omawianie i ocena postępowania bohaterów z próbą uzasadnienia własnego stanowiska.
Wyodrębnienie postaci pozytywnych i negatywnych.
Wyprowadzanie wniosków związanych ze skutkami różnych zachowań i przedstawionych zdarzeń.
- Tworzenie własnych zakończeń opowiadań i bajek.
- Przygotowanie inscenizacji utworów: powtarzanie treści i dialogów, samodzielne wykonywanie kukiełek, pacynek, sylwet, teatrzyku cieni.
- Wykorzystanie niewerbalnych środków wyrazu: ruchy ciała, rąk, mimika, spojrzenie, uśmiech – nazywanie wyrażanych stanów i emocji.
- Udział w inscenizacjach (proza, formy wierszowane) – przedszkolny teatrzyk, występy przed zaproszonymi gośćmi: dzieci z różnych grup i osoby z zewnątrz przedszkola. (np. z okazji Dnia Matki, zakończenie roku szkolnego itp.).

Realizacja treści programu może odbywać się poprzez:

- słuchanie literatury czytanej przez nauczycielkę
- udział w różnorodnych przedstawieniach:
 - * teatryki kukiełkowe
 - * teatr „żywego aktora”
 - * teatr amatorski
- zabawy w teatr
- organizowanie kącika książki w sali przedszkolnej
- udział dzieci w uroczystościach przedszkolnych, na których prezentują swoje umiejętności (recytacja wierszy, inscenizacje itp.)
- słuchanie bajek na płytach CD, kasetach, itp.
- uczęszczanie na wystawy tematycznie związanych z bajkami, teatrem
- wzbogacanie kącików teatralnych o rekwizyty (pacynki, kukiełki, stroje)
- wykonywanie różnorodnych kukiełek, sylwet przez dzieci
- organizowanie wycieczek do biblioteki
- organizowanie wycieczek do księgarni
- wprowadzenie codziennego czytania bajek dzieciom w różnych części dnia
- udział w konkursach plastyczno- literackich

Ewaluacja:

Głównym zadaniem ewaluacji innowacji było uzyskanie odpowiedzi na pytanie czy jej założenia i cele zostały osiągnięte. Zostanie ona przeprowadzona na podstawie:

- * obserwacji dzieci
- * analizy rysunków dzieci wykonywanych na podstawie przeczytanych książek
- * rozmowy z rodzicami i dziećmi
- * refleksji rodziców wyrażonych w postaci ankiet
- * obserwacji dzieci w czasie pobytu w przedszkolu odzwierciedlonych w Arkuszu Diagnozy Dojrzałości

Bajka

Wybieramy do czytania tylko te bajki, które:

- * są napisane lub przetłumaczone poprawną polszczyzną
- * są dostosowane do wrażliwości dziecka- nie wzbudzają niepokojów i lęków
- * promują pozytywne, godne do naśladowania wzorce zachowań
- * uczą szacunku wobec ludzi, innych istot, prawa
- * budują pozytywny stosunek do świata i wiarę w siebie
- * są ciekawe dla dziecka i mają sens

Bajka to nieodzowny element dzieciństwa każdego dziecka. Bajki to utwory, w których świat fantastyczny miesza się z realnym i razem tworzą zrozumiałą dla dziecka rzeczywistość. Tam zapoznaje się z ono z sytuacjami wzbudzającymi niepokój i znajduje cudowne rozwiązanie swoich problemów. Bajka pokazuje dziecku świat w uproszczonej wersji, gdzie istnieje wyraźny podział na dobro i zło, i to zło zawsze zostaje ukarane. Bajka pomaga dziecku odkryć swoją tożsamość, wczuć się w emocje, jakich doświadczają postaci występujące w opowieści, przez co rozwija empatię i wrażliwość na zło i niesprawiedliwość.

Efektom opowiadania bajek jest:

- * dziecko uczy się zachowań prospołecznych, pomagania innym, pocieszania ich, nawiązywania przyjaźni
- * dziecko uczy się zachowań codziennych- mycia rąk przed jedzeniem, ubieraniem się, prac domowych wykonywanych przez rodziców lub dziecko
- * dziecko uczy się odbioru świata, w którym żyje
- * dziecko uczy się odbioru świata, którego nie zna
- * podczas słuchania bajek dziecko wycisza się, uspokaja się, rozluźnia
- * ustępują u dziecka sytuacje lękowe związane z konkretną sytuacją
- * bajki korzystnie wpływają na relacje pomiędzy dzieckiem a rodzicem, dorosłymi, zwiększa ich bliskość emocjonalną, wzajemną akceptację i zrozumienie
- * dziecko uwalnia się od silnych od silnych zalegających emocji

- * dziecko poszerza swoją wiedzę ogólną, rozbudza swoje zainteresowania
- * dziecko uczy się myślenia i poprawia swoją koncentrację
- * czytanie bajek zmniejsza u dziecka zagrożenie uzależnienia od telewizji i komputera
- * u dziecka kształtuje się nawyk na całe życie czytania i zdobywania wiedzy
- * słuchanie baśni wycisza, uspokaja, odpręża i usypia dziecko

Wiersze

Ważne miejsce w literaturze dziecięcej zajmuje poezja. Wiersze mają duże zastosowanie w prac wychowawczej: czytamy je dzieciom, uczymy na pamięć, inscenizujemy i wykorzystujemy przy organizowaniu zabaw ćwiczących wymowę.

Forma, która powinna być uwzględniana w pracy w przedszkolu jest czytanie wierszy. Znajomość literatury dziecięcej i własne zainteresowanie poezją pozwolą znaleźć utwory, które pięknie przeczytane - będą dawały przeżycia estetyczne i kształtowały zamiłowanie do poezji. Wiersze można czytać przy różnych okazjach, zarówno całej grupie, jak też małym zespołom. Utwory przeznaczone do przeczytania mogą być dłuższe od tych, które opanowują na pamięć.

Halina Mystkowska wyróżnia następujące fazy nauki wiersza "przygotowanie dzieci, wypowiedzenie wiersza przez wychowawczynię, próba wypowiedzi poszczególnych dzieci, okres dalszego "osłuchiwanie się z utworem".

Efektom wprowadzania dzieci w świat poezji:

- * dostarczamy dziecku wzorzec pięknej artystycznej mowy
- * dziecko wzbogaca i utrwała język literacki w toku uczenia się wierszy na pamięć
- * dziecko rozwija wyobraźnię oraz pamięć logiczną i mechaniczną
- * dziecko kształtuje uczucia estetyczne
- * dziecko rozbudza zamiłowanie do poezji
- * dziecko rozwija swoją wrażliwość na piękno języka
- * dziecko kształtuje swoją aktywność twórczą
- * dziecko poprzez recytację wierszy ośmiela je w kontaktach społecznych
- * dziecko kształtuje umiejętność poprawnego wypowiadania się pod względem artykulacyjnym, intonacyjnym, modulacji i siły głosu
- * dziecko poznaje pewien repertuar wierszy odznaczający się artystycznymi walorami

Baśń

Baśń stanowi niezwykle wartościową pomoc dydaktyczną nie tylko w kształtowaniu mowy, ale i wszechstronnym rozwoju dzieci. Odpowiednio dobrane baśnie – bajki, których bogactwo treści działających na wyobraźnię, wielki ładunek emocjonalny, problem walki dobra ze złem, aktywizują myślenie dzieci i wyzwalają ekspresję słowną. Sięganie do baśni, jako skarbnicy literatury dziecięcej z pewnością urozmaici sposoby pobudzania aktywności werbalnej dzieci w przedszkolu.

Aby przekaz baśni, bajki, opowiadania dotarł do słuchaczy powinny zostać spełnione odpowiednie warunki:

- zapewnienie dzieciom wygodnej pozycji ciała i bliskości z dorosłym
- stworzenie miłego nastroju (np. mała lampka, zapalona świeca, kadzidełko, cicha muzyka)
- zapewnienie kontaktu wzrokowego
- mówienie lub czytanie nastrojowym, spokojnym, raczej niskim głosem
- utrzymywanie po skończonym opowiadaniu specjalnej atmosfery, a potem...
- wyrażanie wewnętrznych przeżyć dotyczących opowieści przez działalność artystyczną:
 - plastyczną
 - ruchowo-werbalną
- możliwość wyrażenia uczuć, wrażeń, refleksji słuchaczy, dyskusja na temat utworu, głównych postaci i ich postępowania
- możliwość kontynuowania baśni przez zmianę jej zakończenia, wątku, rozbudowanie akcji (na życzenie dzieci).

Jeśli dzieci są zainteresowane lub też występuje taka potrzeba, można baśń opowiadać wielokrotnie. Praca i zabawa z baśnią może odbywać się jednocześnie w całej grupie, zespole lub indywidualnie.

Efektom opowiadania, czytania baśni jest:

- * treść baśni pomaga dziecku w rozwiązywaniu jego problemów przez przykład bohaterów
- * poprawia się u dziecka nastrój, nie czuje się ono samotne w swoich przeżywanych uczuciach
- * u dziecka zmniejsza się lęk, łagodzą się napięcia jemu towarzyszące
- * wzmacnia się motywacja do bycia aktywnym i otwartym
- * dziecko podnosi swoją samoocenę, wiarę w siebie i innych ludzi
- * baśń daje dziecku nadzieję, że największe trudności kiedyś się kończą, a zło można pokonać
- * baśń dostarcza dziecku skuteczne przykłady rozwiązywania problemów

- * baśń pomaga dziecku kształtować system wartości
- * dziecko pobudza swoją wyobraźnię, postawę twórczą oraz pomysłowość

Inscenizacja

Przy doborze utworu do inscenizacji należy pamiętać o tym, aby:

- występowało w nim kilka postaci, których zachowanie można naśladować głosem lub ruchem;
- akcja utworu musi być prosta, ale dynamiczna i zawierać wiele dialogów;
- treść utworu musi być dla dzieci zrozumiała, a także wartościowa pod względem artystycznym i wychowawczym;

Sposoby przygotowania przedstawień są różne, ale w toku pracy występują pewne stałe elementy:

- zapoznanie z utworem,
- przeprowadzenie z dziećmi analizy treści (charakterystyka występujących postaci, rozwój i przebieg akcji, wymowa moralna),
- utrwalenie treści utworu, zachęcenie do prób jego odegrania.

Wyróżniamy następujące rodzaje inscenizacji:

1. Dzieci inscenizują - samodzielnie - cały utwór nie zmieniając tekstu tzn. wiernie go powtarzając.
2. Nauczyciel opowiada lub recytuje utwór a dzieci inscenizują tylko niektóre jego fragmenty.
3. Dzieci odtwarzają w zabawie samodzielnie treść utworu, ale wypowiadają do własnym stylem.
4. Dzieci rozwijają zabawę tematyczną w jakiś fragment utworu, nie starając się o odtworzenie całości.
5. Odtworzenie utworu za pomocą kukielki lub pacynki.

Efekty stosowania inscenizacji w pracy z dzieckiem

- * dziecko wzbogaca czynny słownik poprzez powtarzanie wyrazów, zwrotów, fragmentów wierszy i opowiadań
- * dziecko lepiej przeżywa, rozumie i zapamiętuje treść utworu

- * dziecko rozwija pamięć logiczną i wyobraźnię twórczą
- * dziecko nabiera pewności siebie, wiary we własne możliwości
- * dziecko nabywa umiejętność współdziałania społecznego
- * dziecko kształtuje swoją wrażliwość estetyczną
- * dziecko rozwija mowę i twórcze myślenie
- * dziecko ćwiczy pamięć
- * dziecko rozwija zainteresowanie czytaniem i teatrem

Kącik książek w przedszkolu

Kącik książki umożliwia dzieciom kontakt z książką zawsze, ilekroć mają na to ochotę. Książki znajdujące się w kąciku powinny być bogato ilustrowane, gdyż dzieci nie znając treści książki domyślają się jej treści albo interpretują obrazki, znając już dany utwór.

Zestaw pozycji trzeba, co pewien czas zmieniać w zależności od tematyki pracy z dziećmi, a wycofane pozycje należałoby po pewnym czasie wprowadzać ponownie dając dzieciom możliwość odświeżenia więzi z książką już im znaną i bliską.

Kącik książki stwarza wiele okazji do kontaktów indywidualnych. Dziecko, nawet to niechętnie wypowiadające się, zawsze ma ochotę obejrzeć książkę razem z „panią”, opowie o ilustracji lub zapyta o niezrozumiałe szczegóły.

Ciekawą formą wykorzystania pozycji "z czytelnikami" jest ich wypożyczenie do domu, by następnie zachęcać do wypowiadania się na temat jej treści, wyjaśniać czy warto tę książkę wypożyczyć i dlaczego.

Wybierając książki dla swoich wychowanków należy brać pod uwagę:

- właściwości i potrzeby dzieci,
- artystyczne wartości utworów,
- wychowawcze i poznawcze wartości utworów,
- zadania i treści wychowawcze i edukacyjne

W przedszkolu organizować można „Kącik mojej ulubionej książki”, składający się z książek przyniesionych przez dzieci, dzieci opowiadają o swojej książce, uzasadniają swój wybór. Książki te czytane są przez nauczycielkę w różnych porach dnia.

W trakcie realizacji tematów ośrodkowych można zachęcać dzieci do przynoszenia książek tematycznie zgodnych z realizowanym tematem ośrodkowym. Wykorzystywanie ich podczas zajęć, z pewnością wpływa na zainteresowanie dziecka książką, uświadamia je, że książka jest źródłem ogromnej wiedzy, zatem warto je zakupić lub wypożyczyć w bibliotece.

Efekt organizowania kąca książki w przedszkolu

- * dziecko rozwija swoją aktywność, chęć swobodnego wypowiedzenia się
- * dziecko rozbudza swoje zainteresowanie utworami literackimi
- * dziecko przyzwyczaja się do samodzielnego poszukiwania kontaktu z książką
- * dziecko wykazujące zainteresowanie czytaniem rozwija umiejętność czytania

Udział w przedstawieniach teatralnych

Do równie ciekawych kontaktów z literaturą piękną dochodzi wtedy, gdy dzieci mają okazję przedstawienie czy widowisko teatralne na żywo. Dzieje się to wtedy, dzieci wychodzą na przedstawienia, bądź też teatrzyk przyjeżdża do przedszkola. Dzieci bardzo lubią tą formę prezentacji utworów, zwłaszcza, gdy z biernego widza stają się uczestnikami przedstawienia.

Efekty uczestniczenia dzieci w spektaklach teatralnych

- * dziecko wie jak należy zachowywać się podczas spektaklu, z uwagą słucha i ogląda przedstawienie
- * dziecko posiada podstawową wiedzę o teatrze
- * dziecko interesuje się różnymi formami teatralnymi
- * dziecko rozwija swoją dziecięcą wrażliwość na żywe słowo
- * dziecko poznaje różne rodzaje lalek

Literatura:

1. B. Way. Edukacja przez dramę. WSiP 1997.
2. M. Molicka. Bajki terapeutyczne. Wydawnictwo Media Rodzina 1999.
3. R. Gloton, C. Clero. Twórcza aktywność dziecka. WSiP 1985.
4. J. Zborowski. Rozwijanie aktywności twórczej dzieci. WSiP 1986.
5. Bałuch A., Co warto wiedzieć o literaturze dla najmłodszych, „Wychowanie w Przedszkolu”, 2004, nr. 9.
6. Cybulska J., Dudzińska I., Lipna E., Lipska E., Inscenizowanie zabaw na podstawie literatury dziecięcej, Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne, Warszawa 1991.
7. Ratyńska H., Literatura dziecięca w pracy przedszkola, WSiP, Warszawa 1991
8. 1. J. Cybulska "Inscenizowanie zabaw na podstawie literatury dziecięcej", Warszawa 1972, PZWS
- 10.H. Ratyńska - "Literatura dziecięca w przedszkolu"
11. I. Dudzińska - "Kącik książki wzbogaca naukę czytania"

12. E. Skoczyła - Krotka - "Rola współczesnego nauczyciela w przygotowaniu dziecka w wieku przedszkolnym do roli przyszłego czytelnika"
13. Adamczykowa Z.: „Literatura dla dzieci. Funkcje, kategorie, gatunki”, Warszawa 200
14. Dudzińska I.: „Książka barwna jak wstążka”, Wychowanie w przedszkolu, nr1/1993
15. Leszczyński G.: „Literatura i książka dziecięca”, Warszawa 2003
16. Ratyńska H.: „Literatura dziecięca w pracy przedszkola”, Warszawa 1991